

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání,** se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně jako stěžovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009, č. j. 9 Ca 349/2009 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně, nyní stěžovatelka, se u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala vyslovení nicotnosti části výroku rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č. j. 6939/2009 vypraveného dne 9. 10. 2009. Ve výroku č. 14 předmětného rozhodnutí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání udělila společnosti NTV CABLE s. r. o. pokutu ve výši 200 000 Kč za porušení § 32 odst. 3 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů. V rozhodnutí došlo k záměně účastníka TV CABLE, s. r. o. za NTV CABLE, s. r. o., se kterým bylo v předmětné věci správní řízení zastaveno rozhodnutím č. j. 3734/09 ze dne 4. 6. 2009. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání proto výrok č. 14 rozhodnutí č. j. 6939/2009 vypraveného dne 9. 10. 2009 považuje za nicotný ve smyslu § 77 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť v předmětné věci již bylo rozhodnuto.

Městský soud žalobní návrh stěžovatelky usnesením ze dne 22. 12. 2009, č. j. 9 Ca 349/2009-28 odmítl s odůvodněním, že v dané věci je nedostatkem podmínky řízení nedostatek aktivní legitimace žalobkyně k podání správní žaloby proti vlastnímu rozhodnutí a tento nedostatek je neodstranitelný.

Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že *„Rada pro rozhlasové a televizní vysílání je v pozici správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, není v postavení fyzické či právnické osoby, o jejíchž právech nebo povinnostech je napadeným rozhodnutím rozhodováno. Rozhodnutím Rady byla uložena povinnost provozovateli televizního vysílání a jedině tento provozovatel je subjektem, do jehož právní sféry je uloženou sankcí zasahováno a potažmo jedině tomu svědčí aktivní legitimace k žalobnímu tvrzení o zkrácení na jeho veřejných subjektivních právech. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání není subjektem, o jehož právech a povinnostech bylo v řízení rozhodováno, Rada není adresátem rozhodnutí, v rozhodnutí jí nebylo přiznáno právo ani stanovena povinnost, proti nimž by se mohla bránit podanou žalobou. Skutečnosti, že napadeným rozhodnutím nebylo zasaženo do právní sféry žalobkyně, a to, že žalobkyně není fyzickou ani právnickou osobou, vůči níž napadené rozhodnutí směřuje ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., a že nebyla ani účastníkem řízení o pokutě podle § 65 odst. 2 s.ř.s., je dáno tím, že je správním úřadem, který napadené rozhodnutí vydal a jemuž dle § 69 s.ř.s. v řízeních o přezkum jeho rozhodnutí svědčí toliko pasivní legitimace jako žalovaného správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Prostředek soudní ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob, jímž je správní žaloba, nelze využívat k jiným účelům než soudní řád správní stanoví, tedy ani k účelu nápravy chyby, věcné nesprávnosti či vady rozhodnutí, kterou by v rámci sebereflexe zamýšlel vyvolat sám správní orgán.“*

Městský soud tak usnesením návrh stěžovatelky odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť podle tohoto ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatelka usnesení městského soudu napadla včasnou kasační stížností, kde namítala, že správní řád v rámci úpravy správního řízení a vydávání rozhodnutí v § 70 (opravné rozhodnutí a opravné usnesení) a v § 77 a § 78 (nicotnost rozhodnutí) upravuje prostředky k opravě chyb a zřejmých nesprávností a k prohlášení nicotnosti rozhodnutí ve správním řízení. Tuto praxi stěžovatelka považuje za zcela vyloučenou, neboť Rada nemůže revokovat svá rozhodnutí a tato skutečnost měla být městským soudem zohledněna.

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání není podle stěžovatelky příslušná k vyslovení nicotnosti svého rozhodnutí jednak s ohledem na specifické postavení v hierarchii státní správy a jednak s ohledem na zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Chybu v označení účastníka nelze považovat za zřejmou nesprávnost, resp. písařskou chybu.

Ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. umožňuje zrušit správní rozhodnutí z důvodu nicotnosti v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Dikce § 76 odst. 2 s. ř. s. upravující, že soud může zrušit rozhodnutí i bez návrhu znamená, že soud přihlíží ke znaku nicotnosti správního rozhodnutí z úřední povinnosti i v případě, kdy podaná žaloba návrh na zrušení rozhodnutí z důvodu nicotnosti neobsahuje.

Městský soud v předcházejícím řízení nesprávně návrh Rady pro rozhlasové a televizní vysílání odmítl z důvodu nesprávného právního vyhodnocení podání Rady. S ohledem na výše uvedené stěžovatelka navrhuje napadené usnesení městského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížností je napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, z tohoto důvodu přichází v úvahu z povahy věci pouze kasační důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Stěžovatelka pochybení městského soudu spatřuje v tom, že městský soud měl v předcházejícím řízení zohlednit skutečnost, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nemůže revokovat svá rozhodnutí. Stěžovatelka tak svou kasační argumentací nenapadá rozhodovací důvod městského soudu, který žalobu stěžovatelky odmítl pro nedostatek aktivní legitimace žalobkyně k podání správní žaloby proti vlastnímu rozhodnutí.

Stěžovatelce jako správnímu úřadu, který napadené rozhodnutí vydal, však může v řízení o žalobě proti jeho rozhodnutí, svědčit toliko pasivní legitimace jako žalovaného správního orgánu. Správní žalobu ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., jako prostředek soudní ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob, nemůže správní orgán využívat k nápravě svých chyb, věcných nesprávností či vad řízení.

Odmítnutí návrhu není rozhodnutím ve věci samé, městský soud tak nemohl k návrhu stěžovatelky vyslovit nicotnost části výroku rozhodnutí stěžovatelky, protože z důvodu neodstranitelného nedostatku jedné z podmínek řízení ve věci samé vůbec nerozhodoval. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání musí zvážit jiné právní prostředky k nápravě svého pochybení.

Městský soud v posuzované věci návrh stěžovatelky odmítl usnesením dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ačkoliv tak měl učinit podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.(nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou). To však nic nemění na tom, že výrok napadeného usnesení o odmítnutí návrhu je zákonný.

Nejvyšší správní soud po přezkoumání napadeného usnesení kasační stížnost stěžovatelky neshledal důvodnou a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.). Žalované náklady řízení nevznikly, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu